

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ต่อร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม
ตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒
พ.ศ.

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กรมควบคุมโรคได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ.จากผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๑.๒ กรมควบคุมโรคได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (<http://laws2.ddc.moph.go.th/index.php>) และผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (<https://law.go.th>)

ซึ่งเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๒.๑ กรมควบคุมโรคได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง หน่วยบริการอาชีวเวชกรรมและหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม นายจ้าง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ลูกจ้าง แรงงานนอกระบบ และประชาชนทั่วไป จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ ณ โรงแรมเบสท์เวสเทิร์น พลาซ่า แวนด์ต้า แกรนด์ จังหวัดนนทบุรี

๒.๒ กรมควบคุมโรคจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (<http://laws2.ddc.moph.go.th/index.php>) และผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (<https://law.go.th>) ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

๓. พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

จากผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นทุกพื้นที่ ผ่านการจัดประชุม ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค และผ่านระบบกลางทางกฎหมาย

๔. ความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง

๔.๑ ความเห็นจากการรับฟังความคิดเห็นในการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ ณ โรงแรมเบสท์เวสเทิร์น พลาซ่า แวนด์ต้า แกรนด์ จังหวัดนนทบุรี

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น

รวมจำนวนทั้งหมด ๖๑ คน		
กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย	หน่วยงาน	จำนวนคน
หน่วยบริการอาชีวเวชกรรมและ หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม	สมาคมโรงพยาบาลเอกชน /ผู้แทนสถานพยาบาลเอกชน	๒
	สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	๒

	ในการทำงาน (ส.อ.ป.)	
	สถาบันส่งเสริมความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมการทำงาน (องค์การมหาชน)	๒
	แพทยสภา	๒
	สภาการพยาบาล	๒
	สภาเทคนิคการแพทย์	๑
	สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓
	ชมรมโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป	๒
	สมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทย	๒
	กองสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	๑
	สถาบันอาชีวเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม	๒
	โรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์ (วัดไร่ขิง)	๒
	โรงพยาบาลชลประทาน	๑
	โรงพยาบาลบางกรวย	๑
	โรงพยาบาลสมุทรสาคร	๑
	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	๔
	บริษัทเอสซีจีเคมีคอลส์ จำกัด (มหาชน)	๑
	สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย	๑
	สถาบันราชประชาสมาสัย	๑
	รวม	๓๓
กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย	หน่วยงาน	จำนวนคน
นายจ้าง เจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษ	สมาคมนายจ้างอุตสาหกรรม รับจ้างเหมาแรงงานแห่งประเทศไทย	๑
	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	๑
	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	๕
	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	๒
	การไฟฟ้านครหลวง	๑
	การรถไฟแห่งประเทศไทย	๒
	สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย	๑
	สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในการทำงาน (ส.อ.ป.)	๑
	รวม	๑๔
	ลูกจ้าง แรงงานนอกระบบ และประชาชนทั่วไป	ศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบ กรุงเทพมหานคร
สำนักงานแรงงานสัมพันธ์		๒

	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
	สหภาพแรงงานไทยการ์เมนต์ประเทศไทย	๑
	สมาคมเครือข่ายแรงงานนอกระบบ (แห่งประเทศไทย)	๖
	รวม	๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม จึงออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มีความเห็นดังนี้

๑) ควรให้กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับเร็วกว่าที่กำหนดไว้โดยปรับลดลงเหลือ ๑๘๐ วัน เพื่อให้แรงงานนั้นได้รับการบริการที่เร็วขึ้น

๒) ควรย่นระยะเวลาระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับลงเหลือเพียง ๑๘๐ วันเนื่องจากในช่วงระยะเวลาจัดทำร่างกฎกระทรวงนั้น ทางหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นได้ดำเนินการหรือเตรียมการไปบ้างแล้ว

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุขหรือองค์กรที่ให้บริการด้านเวชกรรมสิ่งแวดล้อมซึ่งให้บริการเกี่ยวกับการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงของการเกิดโรคจากสิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรค รวมทั้งการวินิจฉัยสาเหตุของโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพหรือสุขภาพของผู้ซึ่งเป็นโรคจากสิ่งแวดล้อม

“แพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

“พยาบาล” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ข้อ ๓ หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม ได้แก่ หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมที่เป็นสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ข้อ ๔ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ๔ ด้าน ดังนี้

- (๑) ด้านการเฝ้าระวังโรคจากสิ่งแวดล้อม
- (๒) ด้านการเก็บส่งตรวจทางชีวภาพหรือสิ่งส่งตรวจอื่น
- (๓) ด้านบุคลากรผู้ให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม
- (๔) ด้านเครื่องมือสำหรับให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

มีความเห็นดังนี้

ตามที่กำหนดไว้ในปรากฏถึงหน่วยบริการอาชีวเวชกรรมภาครัฐ และข้อ ๓ (๒) คำว่า “หน่วยบริการซึ่งดำเนินการภายในสถานประกอบกิจการที่มีใช้สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล” มิใช่ถ้อยคำตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จึงขอให้ตรวจสอบให้ถูกต้อง

ข้อ ๕ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการทบทวนข้อมูลการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงของการเกิดโรคจากสิ่งแวดล้อม เพื่อวางแผนการเฝ้าระวังสุขภาพของประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับมลพิษ ในกรณีดังนี้

(๑) ในกรณีที่พบว่าผลการประเมินระดับความเสี่ยงอยู่ในระดับสูงและสูงมาก ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการกำหนดรายการตรวจสุขภาพ ประเมินสุขภาพ และตรวจคัดกรองสุขภาพให้แก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชนกลุ่มเปราะบาง ประชาชนกลุ่มสัมผัสสูง และต้องแจ้งผลการประเมินสุขภาพ ผลการตรวจคัดกรองสุขภาพ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพเพื่อลดการสัมผัสมลพิษแก่ประชาชนเป็นรายบุคคล

(๒) ในกรณีที่พบว่าผลการประเมินระดับความเสี่ยงต่อสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ และติดตามข้อมูลการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับมลพิษในกลุ่มประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับมลพิษในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ให้กรมควบคุมโรคจัดทำและเผยแพร่คู่มือหรือแนวทางในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แก่หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

มีความเห็นดังนี้

๑) การกำหนดในกรณีที่ตรวจพบว่าผลประเมินระดับความเสี่ยงอยู่ในระดับสูงและสูงมาก หรือระดับปานกลางนั้น สามารถเพิ่มระดับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับต่ำเพิ่มเข้าไปได้หรือไม่

๒) เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการจัดทำข้อมูลสถิติหรือข้อมูลของประชาชนที่เจ็บป่วยโดยบังคับที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องนั้น

ข้อ ๖ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมมีมาตรฐานในการเก็บส่งตรวจทางชีวภาพ หรือส่งตรวจอื่น ๆ ดังนี้

(๑) การควบคุมคุณภาพก่อนการวิเคราะห์ตัวอย่างทางห้องปฏิบัติการ ให้บุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการควบคุมคุณภาพทุกขั้นตอนตั้งแต่การเตรียมความพร้อมผู้รับการตรวจ วิธีการเก็บตัวอย่าง วิธีการเก็บรักษาตัวอย่าง การขนส่งตัวอย่าง

(๒) การควบคุมคุณภาพห้องปฏิบัติการ ให้บุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมส่งตัวอย่างไปทำการวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ISO 17025:2017 หรือที่ใหม่กว่า สำหรับตัวอย่างสิ่งแวดล้อม และมาตรฐาน ISO 15189:2012 หรือที่ใหม่กว่า สำหรับตัวอย่างทางการแพทย์และสาธารณสุข ในรายการทดสอบที่ส่งตรวจ หรือมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าว

ให้กรมควบคุมโรคจัดทำและเผยแพร่คู่มือหรือแนวทางในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง
ให้แก่หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ข้อ ๗ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมจัดให้มีบุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมซึ่งมี
คุณสมบัติตามข้อ ๘ ดังนี้

(๑) แพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์สาขาอื่น อย่างน้อย ๑ คน

(๒) พยาบาลอาชีวอนามัยหรือพยาบาลวิชาชีพ อย่างน้อย ๑ คน

หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมอาจจัดให้มีบุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม
จากบุคลากรตามวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

มีความเห็นดังนี้

๑) ข้อ ๖ (๑) หากเป็นการเก็บสิ่งส่งตรวจจากร่างกายของมนุษย์ย่อมเป็นการประกอบวิชาชีพ
ซึ่งผู้กระทำต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย เช่น แพทย์ เทคนิคการแพทย์ หรือพยาบาล เป็นต้น
และในข้อ ๖ (๒) การควบคุมคุณภาพห้องปฏิบัติการ ตามที่กำหนดมาตรฐานทางห้องปฏิบัติการไว้ มีเพียงตัว
เดียว คือ ISO 15189:2012 เห็นว่าจะเป็นการจำกัดผู้ให้บริการ เพราะมาตรฐานทางห้องปฏิบัติการที่ใช้อยู่ใน
ประเทศไทยขณะนี้มียู่ ๔ มาตรฐาน จึงเห็นควรให้กำหนดมาตรฐานไว้ทั้ง ๔ ตัว จะครอบคลุมกว่า

๒) ตามที่กำหนดให้ใช้มาตรฐาน ISO 15189:2012 เห็นว่าโรงพยาบาลรัฐส่วนใหญ่จะใช้มาตรฐาน LA
มากกว่า เนื่องจากมาตรฐาน ISO 15189:2012 จะต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการสูง และจะมีปัญหา
ในการปฏิบัติหากกำหนดให้ใช้มาตรฐาน ISO 15189:2012 เพียงมาตรฐานเดียว

ข้อ ๘ บุคลากรผู้ให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๗ ให้มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) แพทย์

(๑.๑) แพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่ผ่านหลักสูตรแพทยศาสตรมหาบัณฑิตหรือหลักสูตร
แพทยศาสตรดุษฎีบัณฑิตด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม

(๑.๒) แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ที่ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญ
ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ จากแพทยสภา
และผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง

(๑.๓) แพทย์สาขาอื่นที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม
ที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง

(๒) พยาบาล

(๒.๑) พยาบาลอาชีวอนามัยที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม
ที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง และผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่สภาการพยาบาลอนุมัติหรือรับรอง
หลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใด ดังนี้

(๒.๑.๑) พยาบาลที่ผ่านหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาการพยาบาล
อาชีวอนามัยหรือสาขาการพยาบาลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๔ เดือน

(๒.๑.๒) พยาบาลที่ผ่านหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การพยาบาลอาชีวอนามัยหรือสาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติอาชีวอนามัย

(๒.๒) พยาบาลวิชาชีพที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง และผ่านหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านอาชีวอนามัยสำหรับพยาบาลหรือหลักสูตรอบรมการพยาบาลอาชีวอนามัย ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๖๐ ชั่วโมง ที่สภาการพยาบาลอนุมัติหรือรับรอง

(๓) บุคลากรสนับสนุนการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง และมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๓.๑) ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนจากสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๓.๒) ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะจากคณะกรรมการวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม เช่น สาขารังสีเทคนิค จิตวิทยาคลินิก

(๓.๓) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม

(๓.๔) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม เช่น เทคนิคการแพทย์ จิตวิทยา หรือวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๓.๕) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาที่เกี่ยวกับสาธารณสุขด้านอื่นที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพหรือโรคจากสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง

(๓.๖) ผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม เช่น ด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม ด้านระบาดวิทยาสิ่งแวดล้อม หรือด้านพิษวิทยา

มีความเห็นดังนี้

๑) ใน (๓) (๓.๓) ควรใช้คำว่า “ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุม สาขอนามัยสิ่งแวดล้อม” เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

๒) ใน (๑) (๑.๓) แพทย์สาขาอื่นที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง ควรกำหนดให้ชัดเจน ว่าสาขาใดบ้าง และทำอะไรได้บ้าง เนื่องจากมีความเชี่ยวชาญแตกต่างกันในการออกแบบการตรวจสุขภาพ โดยควรกำหนดให้แพทย์อาชีวเวชศาสตร์เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลการตรวจสุขภาพอีกที และใน (๓) เห็นว่า บุคลากรสนับสนุนส่วนมากในหน่วยงานภาครัฐจะสำเร็จการศึกษาวุฒิสาธารณสุขศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ จึงอาจไม่มีผู้ที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ เทคนิคการแพทย์ การยศาสตร์ พิษวิทยา อีกทั้งการกำหนดให้ต้องมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า ๒ ปี ด้วย จึงอาจส่งผลให้หาผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวได้ยาก

๓) เห็นควรให้กำหนดคุณสมบัติของแพทย์ให้สอดคล้องตามหลักการของร่างกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๔ (๑) ในกรณีที่แพทย์สภา กรรมการแพทย์ หรือสมาคมต่าง ๆ ที่รับรองหลักสูตร

๔) ในส่วนของพยาบาลไม่ควรมีแค่หลักสูตรพยาบาลผดุงครรภ์อย่างเดียว ควรกำหนดเป็นหลักสูตรการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จะเหมาะสมยิ่งกว่า

ข้อ ๙ หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมอาจจัดให้มีเครื่องมือสำหรับให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมในจำนวนที่เหมาะสมกับรูปแบบการให้บริการเฉพาะในขณะที่มีการให้บริการ โดยเครื่องมือ

สำหรับให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ เช่น มาตรฐานของ American National Standards Institute (ANSI) มาตรฐานของ Occupational Safety and Health Administration (OSHA) มาตรฐานของ American Thoracic Society (ATS) หรือมาตรฐานของ European Respiratory Society Task Force (ATS/ERS)

มีความเห็นดังนี้

- ๑) เห็นควรให้เพิ่มมาตรฐาน U.S. EPA เข้าไปด้วย
- ๒) การกำหนดให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมอาจจัดให้มีเครื่องมือ คำว่า “อาจ” แปลว่ามีหรือไม่ก็ได้ เหมาะสมแล้วหรือไม่ อย่างไร ควรปรับถ้อยคำให้เหมาะสม
- ๓) การระบุถ้อยคำว่า “อาจจัดให้มีเครื่องมือ” นั้น เห็นว่าควรตัดคำว่า “อาจ” ออก เนื่องจากเหมือนเป็นการระบุที่ไม่บังคับว่าต้องมีเครื่องมือ นั้น ๆ

ประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

- ๑) นายชวลิต ชีวะเกตุ ผู้แทนสมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน (ส.อ.ป.) เสนอว่ากรณี Health Caravan หรือสถานพยาบาลในสถานประกอบกิจการ กังวลว่าอาจจะมีการตรวจสุขภาพซ้ำซ้อนกัน
- ๒) นางณิรพล สุทธิพรรณพงศ์ ผู้แทนสมาคมเครือข่ายแรงงานนอกระบบ (แห่งประเทศไทย) เสนอว่ากรณีกลิ่นเหม็นจากโรงงานหรือฟาร์มสัตว์เลี้ยงที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพนั้น ประชาชนที่ได้รับผลกระทบสามารถได้รับการเยียวยาหรือได้รับการรักษาด้วยหรือไม่ และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นจากผู้ประกอบการ สามารถเรียกค่าใช้จ่ายการรักษาจากผู้ประกอบการได้หรือไม่

๔.๒ ความเห็นจากการรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (<http://laws2.ddc.moph.go.th/index.php>) และผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (<https://law.go.th>) ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

ช่องทาง	จำนวน
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของกรมควบคุมโรค	๘๕
ระบบกลางทางกฎหมาย	๙
รวม	๙๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม จึงออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มีความเห็นดังนี้

- ๑) ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน

- ๒) ระยะเวลาให้มีผลบังคับใช้นานเกินไปหากไม่มีข้อติดขัดควรร่นระยะเวลาเร็วขึ้น
- ๓) ระยะเวลาของการบังคับใช้กฎหมายเริ่มเมื่อพ้น ๓๖๐ วัน ถือเป็นระยะเวลาที่นาน ซึ่งการกำหนดระยะเวลาใช้บังคับควรพิจารณาถึงผลกระทบ หากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร และการกำหนดระยะเวลาดังกล่าวอยู่บนเหตุผลและความจำเป็นในด้านใด
- ๔) เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับจะมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเพียงพอต่อการปฏิบัติงานหรือไม่

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุขหรือองค์กรที่ให้บริการด้านเวชกรรมสิ่งแวดล้อมซึ่งให้บริการเกี่ยวกับการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงของการเกิดโรคจากสิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรค รวมทั้งการวินิจฉัยสาเหตุของโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพหรือสุขภาพของผู้ซึ่งเป็นโรคจากสิ่งแวดล้อม

“แพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

“พยาบาล” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

มีความเห็นดังนี้

- ๑) ด้วยภาระหน้าที่การบ่งชี้อันตรายประเมินความเสี่ยง เป็นหน้าที่ของนักอาชีวอนามัยและนักอนามัยสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความรู้ความชำนาญ ต้องมีใช่แพทย์ พยาบาล ที่ทำหน้าที่ในการรักษา
- ๒) งานนี้เป็นบทบาทหน้าที่ของนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม จึงเห็นควรต้องมีนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการ
- ๓) จะซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกับกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือไม่
- ๔) ควรต้องมีนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการ ไม่ใช่มีแต่หมอ หมอควรเน้นการรักษา แต่งานนี้เป็นบทบาทหน้าที่ของนักอาชีวอนามัยและอนามัย สิ่งแวดล้อม
- ๕) งานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยยังมีหน่วยงานความปลอดภัยและหน่วยงานสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ดูแลในส่วนนี้ด้วย
- ๖) ควรให้นักอาชีวอนามัยมีส่วนร่วมในกฎหมายฉบับนี้
- ๗) ควรเพิ่มนิยามของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ในการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงของการเกิดโรคจากสิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรค ซึ่งเป็นหน้าที่ที่อยู่นอกเหนือจากความรับผิดชอบของแพทย์หรือพยาบาล
- ๘) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพจากระบบอุดมศึกษาที่ทำงานในสถานประกอบการ เป็นด่านแรกของการดูแล จึงต้องเอาเข้ามามีส่วนร่วมและบังคับให้อยู่ภายใต้กฎหมายนี้ด้วย มิเช่นนั้นอาจเป็นตัวกรองที่ไร้การควบคุม ทำให้แพทย์และพยาบาลก็ไม่อาจดำเนินงานได้
- ๙) ให้นิยามผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมด้วย เช่น นักวิชาการสาธารณสุขหรือนักสาธารณสุขหมายความว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
- ๑๐) ควรเพิ่มนักสาธารณสุขเข้าไปด้วย เพราะจับด้านสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัยสายตรง

๑๑) หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุข องค์กรหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ซึ่งจัดให้มีบริการเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ผู้ประกอบวิชาชีพ หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๑๒) ขอเพิ่มตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข

๑๓) ควรมีนักวิชาการสาธารณสุขร่วมด้วย

๑๔) ควรระบุให้ชัดเจนว่าเป็นแพทย์อาชีวเวชศาสตร์เท่านั้น เนื่องจากเป็นหน่วยบริการเฉพาะทาง

๑๕) ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้บังคับใช้เฉพาะหน่วยบริการที่ขึ้นทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่

ข้อ ๓ หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม ได้แก่ หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมที่เป็นสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

มีความเห็นดังนี้

๑) ไม่ควรจำกัดแค่สถานพยาบาล

๒) หน่วยบริการที่ไม่เป็นสถานพยาบาลก็จะไม่เข้าข่ายตามนิยามนี้หรือไม่ เช่น ห้องปฏิบัติการทั่วไปที่รับวิเคราะห์การตรวจด้านสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยบริการที่รับตรวจด้านสิ่งแวดล้อม

๓) งานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยยังมีหน่วยงานความปลอดภัยและหน่วยงานสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ดูแลในส่วนนี้ด้วย

๔) ไม่ควรจำกัดแค่สถานพยาบาล

๕) หน่วยงานหรือหน่วยบริการด้านสุขภาพที่ดำเนินการในสถานประกอบการสามารถเป็นหน่วยบริการด้านสิ่งแวดล้อมได้หรือไม่

ข้อ ๔ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ๔ ด้าน ดังนี้

(๑) ด้านการเฝ้าระวังโรคจากสิ่งแวดล้อม

(๒) ด้านการเก็บส่งตรวจทางชีวภาพหรือส่งตรวจอื่น

(๓) ด้านบุคลากรผู้ให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

(๔) ด้านเครื่องมือสำหรับให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

มีความเห็นดังนี้

๑) ซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกับกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือไม่

๒) งานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยยังมีหน่วยงานความปลอดภัยและหน่วยงานสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ดูแลในส่วนนี้ด้วย

ข้อ ๕ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการทบทวนข้อมูลการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงของการเกิดโรคจากสิ่งแวดล้อม เพื่อวางแผนการเฝ้าระวังสุขภาพของประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับมลพิษ ในกรณีดังนี้

(๑) ในกรณีที่พบว่าผลการประเมินระดับความเสี่ยงอยู่ในระดับสูงและสูงมาก ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการกำหนดรายการตรวจสุขภาพ ประเมินสุขภาพ และตรวจคัดกรองสุขภาพให้แก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชนกลุ่มเปราะบาง ประชาชนกลุ่มรับสัมผัสสูง และต้องแจ้งผลการประเมินสุขภาพ ผลการตรวจคัดกรองสุขภาพ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพเพื่อลดการสัมผัสมลพิษแก่ประชาชนเป็นรายบุคคล

(๒) ในกรณีที่พบว่าผลการประเมินระดับความเสี่ยงต่อสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ และติดตามข้อมูลการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับมลพิษในกลุ่มประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับมลพิษในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ให้กรมควบคุมโรคจัดทำและเผยแพร่คู่มือหรือแนวทางในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แก่หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

มีความเห็นดังนี้

๑) เห็นด้วยถ้เน้นกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชนกลุ่มเปราะบาง ประชาชนกลุ่มรับสัมผัสสูงจะได้ไม่ซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกับกฎหมายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานซึ่งเน้น

๒) งานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยยังมีหน่วยงานความปลอดภัยและหน่วยงานสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ดูแลในส่วนนี้ด้วย

๓) ควรเพิ่มมาตรการการลดผลกระทบและโครงการพัฒนาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ

ข้อ ๖ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมมีมาตรฐานในการเก็บส่งตรวจทางชีวภาพหรือส่งตรวจอื่น ๆ ดังนี้

(๑) การควบคุมคุณภาพก่อนการวิเคราะห์ตัวอย่างทางห้องปฏิบัติการ ให้บุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมดำเนินการควบคุมคุณภาพทุกขั้นตอนตั้งแต่การเตรียมความพร้อมผู้รับการตรวจ วิธีการเก็บตัวอย่าง วิธีการเก็บรักษาตัวอย่าง การขนส่งตัวอย่าง

(๒) การควบคุมคุณภาพห้องปฏิบัติการ ให้บุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมส่งตัวอย่างไปทำการวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ISO 17025:2017 หรือที่ใหม่กว่า สำหรับตัวอย่างสิ่งแวดล้อม และมาตรฐาน ISO 15189:2012 หรือที่ใหม่กว่า สำหรับตัวอย่างทางการแพทย์และสาธารณสุข ในรายการทดสอบที่ส่งตรวจ หรือมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าว

ให้กรมควบคุมโรคจัดทำและเผยแพร่คู่มือหรือแนวทางในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แก่หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม

มีความเห็นดังนี้

๑) ไม่ควรกำหนดเรื่องมาตรฐาน ISO17025 เนื่องจากห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐานนี้ครบทุกพารามิเตอร์มีน้อยมาก ๆ บางห้องปฏิบัติการได้รับการรับรองเพียงพารามิเตอร์เดียว

๒) เหตุใดต้องกำหนดให้ห้องปฏิบัติการ ต้องได้รับ ISO จะเป็นการกีดกันหรือจำกัดการให้บริการหรือไม่ควรมีการกำหนดมาตรฐานที่กว้างหรือมีแนวทางที่เป็นมาตรฐานแบบอื่นด้วย

ข้อ ๗ ให้หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมจัดให้มีบุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ดังนี้

(๑) แพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ หรือแพทย์สาขาอื่น อย่างน้อย ๑ คน

(๒) พยาบาลอาชีวอนามัยหรือพยาบาลวิชาชีพ อย่างน้อย ๑ คน

หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมอาจจัดให้มีบุคลากรผู้ให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมจากบุคลากรตามวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

มีความเห็นดังนี้

๑) ควรมีบุคลากรด้านอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมด้วย

๒) ควรจะต้องจัดให้มีนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม

๓) แพทย์ควรเน้นการรักษา แต่งานนี้เป็นบทบาทหน้าที่ของนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม

๔) การบ่งชี้และประเมินความเสี่ยงของการเกิดโรคจากสิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวัง การป้องกันและการควบคุมโรค ต้องมีนักอาชีวอนามัยและความปลอดภัยหรือนักอนามัยสิ่งแวดล้อม เป็นบุคลากรอยู่ในทีมด้วย

๕) ควรต้องมีนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการ ไม่ใช่มีแต่แพทย์ แพทย์ควรเน้นการรักษา แต่งานนี้เป็นบทบาทหน้าที่ของนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม

๖) งานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยยังมีหน่วยงานความปลอดภัยและหน่วยงานสิ่งแวดล้อม ในสถานประกอบการซึ่งมีทั้ง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ดูแลในส่วนนี้ด้วย

๗) บุคคลผู้มีหน้าที่ในการให้บริการควรเป็นนักวิชาการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรืออาชีวอนามัยและความปลอดภัย

๘) แพทย์สาขาอื่นอาจไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

๙) ขาดเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หากไม่บังคับก็จะได้การแก้ไขใด ๆ

๑๐) ให้เพิ่ม (๓) บุคลากรสนับสนุนการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย ๑ คน

๑๑) ควรเพิ่มนักวิชาการสาธารณสุข จำนวน ๑ คน

๑๒) ควรเพิ่มผู้ที่ผ่านการอบรม หรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า...ปี

๑๓) ควรระบุให้ชัดเจนว่าเป็นแพทย์อาชีวเวชศาสตร์เท่านั้น เนื่องจากเป็นหน่วยบริการเฉพาะทาง

ข้อ ๘ บุคลากรผู้ให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๗ ให้มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) แพทย์

(๑.๑) แพทย์เวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่ผ่านหลักสูตรแพทยศาสตรมหาบัณฑิตหรือหลักสูตรแพทยศาสตรดุษฎีบัณฑิตด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม

(๑.๒) แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ที่ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ จากแพทยสภา และผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง

(๑.๓) แพทย์สาขาอื่นที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง

(๒) พยาบาล

(๒.๑) พยาบาลอาชีวอนามัยที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง และผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่สภาการพยาบาลอนุมัติหรือรับรองหลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใด ดังนี้

(๒.๑.๑) พยาบาลที่ผ่านหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลอาชีวอนามัยหรือสาขาการพยาบาลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๔ เดือน

(๒.๑.๒) พยาบาลที่ผ่านหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอาชีวอนามัยหรือสาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติอาชีวอนามัย

(๒.๒) พยาบาลวิชาชีพที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง และผ่านหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านอาชีวอนามัยสำหรับพยาบาลหรือหลักสูตรอบรมการพยาบาลอาชีวอนามัย ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๖๐ ชั่วโมง ที่สภาการพยาบาลอนุมัติหรือรับรอง

(๓) บุคลากรสนับสนุนการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง และมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๓.๑) ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนจากสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๓.๒) ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะจากคณะกรรมการวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม เช่น สาขารังสีเทคนิค จิตวิทยาคลินิก

(๓.๓) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม

(๓.๔) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม เช่น เทคนิคการแพทย์ จิตวิทยา หรือวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๓.๕) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขด้านอื่นที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพหรือโรคจากสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง

(๓.๖) ผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อม เช่น ด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม ด้านระบาดวิทยาสิ่งแวดล้อม หรือด้านพิษวิทยา

มีความเห็นดังนี้

๑) ไม่ควรเป็นแค่แพทย์และพยาบาล ซึ่ง ๒ หน่วยนี้ควรเน้นในเรื่องการรักษา แต่ในบริบทนี้เรามีส่วนเกี่ยวกับการป้องกันด้วย ควรเป็นบทบาทหน้าที่ของนักอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและนักอนามัยสิ่งแวดล้อม

๒) แพทย์ควรเน้นการรักษา แต่งานนี้เป็นบทบาทหน้าที่ของนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม

๓) ควรต้องมีนักอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการ

๔) งานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยยังมีหน่วยงานความปลอดภัยและหน่วยงานสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ดูแลในส่วนนี้ด้วย

๕) บุคคลผู้มีหน้าที่ในการให้บริการควรเป็นนักวิชาการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรืออาชีวอนามัยและความปลอดภัย

๖) ไม่ควรมีที่เทียบเคียง ต้องจบสายสิ่งแวดล้อมเท่านั้น

๗) ให้ตัดข้อ ๓.๕ ออกเนื่องจากไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนในการรับรองการมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานดังกล่าว

๘) ข้อ ๓.๖ ควรขยายความว่ามีประสบการณ์อย่างไรด้วย เพื่อให้ชัดเจนไม่ต้องมาตีความในภายหลัง

๙) ใช้คำต่อไปนี้เป็นแทน (๓) “ผู้ประกอบการวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน”

๑๐) หน่วยบริการที่โดยปกติไม่ได้มีเพียงแคแพทย์และพยาบาล ควรมีนักวิชาการสาธารณสุขร่วมด้วย เพราะมีบทบาทในการเฝ้าระวัง และป้องกันในเชิงรุกได้ดี

๑๑) ควรให้เฉพาะแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ที่มีวุฒิบัตร ไม่ควรระบุแพทย์สาขาอื่นหรืออบรมระยะสั้น

๑๒) ควรระบุให้ชัดเจนว่าเป็นแพทย์อาชีวเวชศาสตร์เท่านั้น เนื่องจากเป็นหน่วยบริการเฉพาะทาง

๑๓) ใน ๑.๒ ควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรอง ไม่เกินกว่า ๒ ปี และใน ๑.๓ แพทย์สาขาอื่นที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมด้านเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือรับรองไม่เกินกว่า ๒ ปี เพื่อให้แพทย์มีความรู้เป็นปัจจุบัน

๑๔) ควรมีการตรวจสอบว่ามีบุคลากรตามที่กำหนดคุณสมบัติเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ข้อ ๙ หน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมอาจจัดให้มีเครื่องมือสำหรับให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมในจำนวนที่เหมาะสมกับรูปแบบการให้บริการเฉพาะในขณะที่มีการให้บริการ โดยเครื่องมือสำหรับให้บริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ เช่น มาตรฐานของ American National Standards Institute (ANSI) มาตรฐานของ Occupational Safety and Health Administration (OSHA) มาตรฐานของ American Thoracic Society (ATS) หรือมาตรฐานของ European Respiratory Society Task Force (ATS/ERS)

มีความเห็นดังนี้

ควรเพิ่มมาตรฐาน ISO ด้วย

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมควบคุมโรค ได้พิจารณาความคิดเห็นและข้อสังเกตข้างต้นแล้ว เห็นว่า โดยส่วนใหญ่ไม่มีผู้ใดมีความเห็นที่ขัดหรือแย้งในหลักการและสาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. โดยจะดำเนินการนำความคิดเห็นและข้อสังเกตดังกล่าวข้างต้นมาประกอบในการพิจารณาร่างกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการให้บริการของหน่วยบริการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ต่อไป

จัดทำโดย กรมควบคุมโรค

กรกฎาคม ๒๕๖๕